

شناسایی عوامل موثر و شاخص‌های اجتماعی به عنوان ابزار سنجش میزان دستیابی به حمل و نقل پایدار شهری

امیر عباس رصافی، دکترای برنامه‌ریزی حمل و نقل دانشگاه بین‌المللی امام خمینی (ره)¹
مهدی استادی، جعفری کارشناس ارشد برنامه‌ریزی حمل و نقل، مدرس دانشگاه آزاد اسلامی - واحد پرند²

¹ Info@Rasafi.ir

² Mahdi.OstadiJafari@yahoo.com

چکیده:

یکی از نیازهای ضروری متولیان حمل و نقل، پایش میزان اثرگذاری برنامه‌ریزی‌ها و سیاست‌گذاری‌های حمل و نقلی در بهبود شاخص‌های اجتماعی جهت دستیابی به حمل و نقل پایدار شهری محسوب می‌شود. از سوی دیگر، اهمیت این مسئله با در نظرگیری عدم شناخت کافی نسبت به وضعیت موجود و در پی آن پیچیده‌تر شدن گره پایداری در آینده کلان‌شهرها دوچندان خواهد گردید. در این مقاله پس از انجام بازتعریفی از توسعه پایدار و حمل و نقل پایدار شهری، مولفه اجتماعی از مولفه‌های حمل و نقل پایدار شهری مورد بررسی و بازبینی قرار گرفته است. در ادامه، شاخص‌های قابل به کارگیری جهت ارزیابی شرایط فعلی و پیش‌بینی پایداری اجتماعی در سیستم حمل و نقل شهری در سه گروه بازدهی، کارایی و کارآمدی اجتماعی طی 50 شاخص پیشنهاد شده است. در نهایت، بر اساس تلفیق شاخص‌های پیشنهادی با یکدیگر، مفهوم پایداری اجتماعی سیستم حمل و نقل شهری توسعه داده شده است. به نظر می‌رسد نتایج این مقاله بتواند در ارزیابی صحیح و جامع مولفه اجتماعی حمل و نقل پایدار و بهبود فرآیند تصمیم‌گیری مسئولین ذیربط راهگشا باشد.

کلمات کلیدی: توسعه پایدار، حمل و نقل پایدار شهری، معیارها و شاخص‌های اجتماعی حمل و نقل